

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1272/2014
21.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Н.Г., због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 1. Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.744/14 од 10.12.2014. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду КЖ I 2039/10 од 20.04.2010. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.744/14 од 10.12.2014. године као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Окружног суда у Сремској Митровици К-70/07 од 30.01.2009. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ I 2039/10 од 20.04.2010. године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 422. тачка 3) Законика о кривичном поступку, према окривљеној Н.Г. **ОДБИЈА ОПТУЖБУ**

да је:

дана 25.02.2004. године из куће својих родитеља у С., узела и неовлашћено носила ватрено оружје и муницију - пиштољ ... кал. .. мм, фабричког броја ...са три метка, при чему је могла да схвати значај свога дела и могла да управља својим поступцима и била свесна да је њено дело забрањено,

- чиме би извршила кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика,

док се окривљена Н.Г. за кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашена кривом, на основу одредаба чланова 4, 5. став 2., 42, 45, 54. и 63. Кривичног законика

ОСУЂУЈЕ

на казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 25.02.2004. године до 09.11.2004. године.

Трошкови кривичног поступка у односу на кривично дело за које је према окривљеној оптужба одбијена падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Сремској Митровици К-70/07 од 30.01.2009. године окривљена Н.Г. оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 1. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, па су јој за наведена кривична дела утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 114. тачка 1. КЗ казна затвора у трајању од 14 година, а за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 1 године и затим је осуђена на јединствену казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година и 10 (десет) месеци у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 25.02.2004. године до 09.11.2004. године.

Истом пресудом према окривљеној је на основу члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета кривичног дела и то пиштоља марке ... кал. ... мм, фабричког броја ..., који је одузет по потврди о привремено одузетим предметима. Оштећени Ј.Б., Д.Б., Г.Љ. и В.О. су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак. Окривљена је обавезана да плати суду трошкове кривичног поступка у укупном износу од 119.039,82 динара и паушал у износу од 20.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ I 2039/10 од 20.04.2010. године, делимично је уважена жалба браниоца окривљене Н.Г. и преиначена је пресуда Окружног суда у Сремској Митровици К-70/07 од 30.01.2009. године у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеној Н.Г. за кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 1. КЗ за које је оглашена кривом том пресудом утврђена казна затвора у трајању од 12 година, те јој је узета као утврђена казна затвора у трајању од 1 године за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, па је осуђена на јединствену казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година и 10 (десет) месеци у коју јој се

урачунава време проведено у притвору од 25.02.2004. године до 09.11.2004. године, док су у осталом делу жалба браниоца окривљене Н.Г., као и у целости жалба Окружног јавног тужиоца у Сремској Митровици, одбијене као неосноване и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости КТЗ.744/14 од 10.12.2014. године само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду КЖ I 2039/10 од 20.04.2010. године, а из садржине захтева очигледно је да се побијају обе правноснажне пресуде, и то због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 2) ЗКП („Службени лист СРЈ“ бр. 70/2001, 68/2002, „Службени гласник РС“ бр. 58/2004, 85/2005, 115/2005, 49/2007, 122/2008, 20/2009, 72/2009, 76/2010), јер је за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ дана 25.02.2010. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и сагласно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП делимично преиначи пресуду Апелационог суда у Новом Саду КЖ I 2039/10 од 20.04.2010. године, тако што ће у погледу кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ одбити оптужбу према окривљеној Н.Г.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљене Н.Г. - адвокату Б.Б. сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, уз примену члана 604. ЗКП („Службени гласник РС“ бр.72/11 од 28.09.2011. године који се примењује од 01.10.2013. године) (у даљем тексту: ЗКП) којим је прописано да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика оцењивати по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ бр.70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ бр.58/04, 85/05 - др. закон, 115/05, 49/07, 122/08, 20/09 - др. закон, 72/09 и 76/10), нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је доношењем другостепене пресуде на штету окривљене Н.Г. повређен кривични закон из члана 369. тачка 2) ЗКП („Службени лист СРЈ“ бр. 70/2001, 68/2002, „Службени гласник РС“ бр. 58/2004, 85/2005, 115/2005, 49/2007, 122/2008, 20/2009, 72/2009) (у даљем тексту: раније важећи ЗКП), који је био на снази у време доношења другостепене пресуде и по којем се, сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП, оцењује законитост побијане пресуде. Ово са разлога јер је другостепена пресуда донета након наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења за

кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, за које је окривљена оглашена кривом првостепеном пресудом (поред кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 1. КЗ), па је другостепени суд, правилном применом кривичног закона, био дужан да у жалбеном поступку преиначи првостепену пресуду и на основу члана 354. тачка 3. раније важећег ЗКП према окривљеној одбије оптужбу за наведено кривично дело.

Наиме, из списка предмета произилази да је првостепеном пресудом окривљена Н.Г. оглашена кривом да је дана 25.02.2004. године извршила кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, а за које кривично дело је тим законом прописана казна затвора до три године („Службени гласник РС“ бр. 85/2005 и 88 од 14.10.2005. године који је ступио на снагу дана 01.01.2006. године).

Одредбом члана 103. тачка 6. КЗ прописано је да ако у овом законнику није друкчије одређено, кривично гоњење не може се предузети када протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године, а одредбом члана 104. став 6. КЗ је прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Имајући у виду да је кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, за које је окривљена Н.Г. првостепеном пресудом оглашена кривом, извршено дана 25.02.2004. године, то се основано у захтеву Републичког јавног тужиоца наводи да је, сходно члановима 103. тачка 6. и 104. став 6. Кривичног законика, протеком времена од 6 година од извршења кривичног дела, за наведено кривично дело наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења и то дана 25.02.2010. године.

Против првостепене пресуде жалбе су поднели Окружни јавни тужилац у Сремској Митровици дана 10.11.2009. године и бранилац окривљене дана 01.12.2009. године, дакле у време када још није наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за ово кривично дело, па се ова околност није ни могла истицати у поднетим жалбама. Међутим, како је другостепени суд, одлучујући о поднетим жалбама, поступао по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку, те како је одредбом члана 380. став 1. тачка 2) тог законика прописано да другостепени суд испитује пресуду у оном делу у којем се побија жалбом, али мора увек по службеној дужности испитати да ли је на штету окривљеног повређен кривични закон (члан 369.), то је, имајући у виду да је другостепена пресуда донета дана 20.04.2010. године, дакле након наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које је окривљена оглашена кривом првостепеном пресудом, другостепени суд у конкретном случају поводом изјављених жалби, а по

службеној дужности, морао да утврди да је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за наведено кривично дело и требало је да на основу члана 391. став 1. и члана 354. тачка 3) раније важећег ЗКП преиначи првостепену пресуду и да одбије оптужбу против окривљене.

Како другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду преиначио само у погледу одлуке о кривичној санкцији делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљене Н.Г. и окривљеној за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ узео као утврђену казну затвора у трајању од 1 године, то је на тај начин на штету окривљене Н.Г. учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 2. раније важећег ЗКП у вези чланова 103. тачка 6. и 104. став 6. КЗ а на шта се основано указује поднетим захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Стога је Врховни касациони суд, отклонио наведену повреду кривичног закона, преиначењем правноснажних пресуда Окружног суда у Сремској Митровици К-70/07 од 30.01.2009. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ I 2039/10 од 20.04.2010. године, тако што је према окривљеној Н.Г. на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбио оптужбу за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, јер је пре правноснажног окончања кривичног поступка за ово кривично дело наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Имајући у виду да је окривљена, поред овог кривичног дела, правноснажно оглашена кривом због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 1. КЗ, а за које јој је другостепеном пресудом, којом је у погледу одлуке о кривичној санкцији преиначена првостепена пресуда, утврђена казна затвора у трајању од 12 година, то је Врховни касациони суд окривљену Н.Г. за кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 1. Кривичног законика, применом чланова 4, 5. став 2., 42, 45, 54. и 63 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 25.02.2004. године до 09.11.2004. године.

На основу члана 265. став 1. ЗКП Врховни касациони суд је одлучио да трошкови кривичног поступка у односу на кривично дело за које је према окривљеној оптужба одбијена падају на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

